

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันศุกร์ที่ ๑๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

การประพฤติการปฏิบัติเราต้องโฟกัสมาที่ตัวของเราเองประพฤติปฏิบัติ
ด้วยปลื้มของเราเอง โดยอาศัยสมมติสัจจะ อาศัยพระธรรมอาศัยพระวินัย
อาศัยธรรม อาศัยธรรมนุญ เป็นหลักการในการประพฤติการปฏิบัติ

เราจะได้เป็นทั้งคนดีคนฉลาด เป็นทั้งคนฉลาดเป็นทั้งคนดี เพื่อเอาความรู้
ความเข้าใจเป็นข้อวัตรเป็นปฏิบัติ

ที่เค้าเรียนหนังสือตั้งแต่อนุบาลจนถึงปริญญาเอก เป็นการวัดความรู้
คู่กับการประพฤติคู่กับการปฏิบัติ ความรู้ต้องคู่กับการประพฤติการปฏิบัติ
ต้องเป็นความรู้คู่กับการปฏิบัติ

ปรียัตถ์กับการปฏิบัติต้องคู่กัน เพื่อให้เป็นวัตรเป็นข้อวัตรปฏิบัติของเราทุก ๆ คน
เพื่อชีวิตของเราจะได้สมบูรณ์ด้วยความรู้ความเข้าใจ สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ

ให้พวกเราเข้าใจ ให้ทุกคนรู้ข้อวัตรข้อปฏิบัติ อย่าเอาความประมาท
อย่าเอาความหลงความเพลิดเพลน

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสกับพวกเราทั้งหลายว่า เธอทั้งหลายอย่าพากันประมาท ให้มีปีติมีความสุขมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เราไม่ต้องฟังใคร ต้องฟังปฐิแข่ง ฟังการประพฤติการปฏิบัติของตัวเอง

ทุกคนมีโอกาสมีเวลาพอ ๆ กัน ให้รู้หน้าที่รู้การประพฤติการปฏิบัติ

วัดนั้นคืออริยมรรคมีองค์แปด ทั้งกายทั้งวาจาทั้งใจทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีวะ ความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัตินี้คือวัดคือข้อวัตรข้อปฏิบัติของเรา ให้เป็นวัด ให้เป็นข้อวัตรข้อปฏิบัติเข้าสู่มาตรฐาน อักษรย่อเรียกว่าเข้าสู่ มอก. เข้าสู่ความเป็นมาตรฐาน

การปฏิบัติมันต้องเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไป ไม่ตึงเกินไปไม่หย่อนไป มันคือความพอเพียงเพียงพอมันคือความพอดี

ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ท่านตรัสว่า เราทั้งหลายต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เพราะอยากได้มากมันก็ไม่มาก อยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เพราะทุกอย่างมันเป็นธรรมชาติเป็นประภัสสร

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจจะได้พากันมีความสงบมีปัญญา เข้าถึงทั้งความสงบ เข้าถึงปัญญาด้วยความรู้ความเข้าใจ เราจะได้ตามสิ่งต่าง ๆ ตามสิ่งแวดล้อม ต้องเอาความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เราทุกคนถึงจะเป็นผู้มีศีล เป็นผู้มีสมาธิ เป็นผู้มีปัญญา เรียกว่ารู้เหตุรู้ปัจจัย รู้วิธีสั่งสี่ รู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติ ถึงความดับทุกข์

เราเกิดมาต้องรู้ว่าเราเกิดมาทำไม ต้องรู้เข้าใจว่าเราเกิดมาทำไมต้องรู้เข้าใจ เกิดเพื่อมารู้เข้าใจ รู้และเข้าสู่ภาคประพตติภาคปฏิบัติ เราจะได้ก้าวไปด้วยความรู้ ความเข้าใจ เป็นความดีเป็นปัญญา เป็นบารมีทั้งกายทั้งวาจาทั้งใจทั้งกิริยามารยาท ทั้งอาชีพเป็นบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ ด้วยการประพตติด้วยการปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้องนะ มีสัมมาทิฐิมีความเข้าใจ ต้องเอา ความถูกต้องนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต

ยกเลิกความสำคัญมันหมายความว่าเราเป็นคนอื่น ยกเลิกสิ่งที่เป็นนิติบุคคลตัวตน

มีความสำคัญมันหมายความว่าเราเป็นผู้หญิงผู้ชายเป็นคนหนุ่มคนสาวคนแก่คนเฒ่า คนชรา คนแก่คนตายคนพลัดพราก

สำคัญมันหมายความว่าเราเก่งกว่าเค้าฉลาดกว่าเขารวยกว่าเขา มีเพาเวอร์มากกว่าเขา เป็นเขาเป็นเรานะ เราต้องรู้เข้าใจว่าทุกอย่างนั้นไม่ใช่เราไม่ใช่เขานะ มันเป็นเหตุ เป็นปัจจัย ต้องรู้เหตุรู้ปัจจัย

เราทั้งหลายให้พากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพตติการปฏิบัติ เพราะเราจะได้เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเพื่อไม่มีทุกข์นะ และปฏิบัติเพื่อหยุดทุกข์ เพื่อเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม

การประพตติการปฏิบัติต้องอยู่ที่ปัจจุบันนี้แหละ อดีตก็มาอยู่ที่ปัจจุบัน อนาคตก็เป็นฐานอยู่ที่ปัจจุบัน เราต้องรู้เข้าใจเข้าสู่มาตรฐานเข้าสู่ มอก. ในการประพตติการปฏิบัติ ชีวิตของเรานะจะได้มีแต่ปิติมีแต่ความสุขมีเอกัคคตา เมื่อมันก้าวไปแล้วล่วงไปแล้วเกษียณไปแล้วเราก็ปล่อยวาง

เราต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิเพื่อเป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณให้เราเข้าใจ ชีวิตของเราจะได้มีแต่ความสุขมีแต่ความดับทุกข์ ชีวิตของเราจะมีแต่พระนิพพานคือบ้านที่แท้จริงที่เป็นบริสุทธิ์คุณ

พระนิพพานเป็นบ้านของเรานะ

เราทั้งหลายต้องพากันเข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตายนี้แหละ อย่าไปรอตายแล้วถึงไปพระนิพพานอย่างนั้นไม่ใช่ ถ้าอย่างนั้นมยังเป็นนิติบุคคลตัวตน เพราะทุกอย่างนั้นต้องรู้ว่าทุกอย่างคือเหตุคือปัจจัยไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน

เรามีตามันถึงมีรูป มีหูถึงมีเสียง มีจมูกถึงมีกลิ่น มีลิ้นถึงมีรส เรามีกายก็มีใจ มีใจก็มีจิต เราต้องรู้เข้าใจเรื่องเหตุเรื่องปัจจัย ความรู้ความเข้าใจเราจะเข้าถึงพระนิพพานบ้านที่แท้จริง ด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยการที่มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ ให้เข้าใจอย่างนี้

เราทั้งหลายจะได้มีข้อวัตรข้อปฏิบัติเราจะได้ทำหน้าที่ของเราสมบูรณ์ สมบูรณ์ทุก ๆ ท่านทุก ๆ คน

เราทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ อย่าไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย

เอาตัวตนเป็นที่ตั้งไม่ได้นะ เพราะตัวตนมันไม่ใช่พระนิพพาน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสบอกพวกเราทั้งหลายว่า อริยสัจสี่ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านพูดเรื่องทุกข์ก่อน เพราะทุกข์นั้นคือตัวตน ถ้ามีตัวมีตนเมื่อไหร่มันมีทุกข์ทั้งนั้น มันมีแต่ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มี

เหมือนทะเลมันอึดมันพอเมื่อไหร่ละ ทะเลไม่อึดด้วยน้ำ ไฟไม่อึดด้วยเชื้อ

เราต้องรู้เข้าใจเราจะได้รู้เข้าใจ เราจะได้เข้าถึงความรู้แจ้ง เข้าถึงพระธรรม
พระวินัยด้วยความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม
มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาอย่างนี้ด้วยความรู้ความเข้าใจ ถึงเป็นมรรคเป็นอริยมรรค

เปรียบเสมือนต้นไม้นี้แหละ ต้นไม้ต้นนั้นต้องได้อาหารมาจากทุกทิศทุกทาง
ของต้นไม้ ไม่ใช่ได้อาหารมาจากทางรากอย่างเดียว ต้องได้อาหารมาจากกิ่งทางก้าน
ทางใบทางยอด ตลอดปริมณฑลทางแสงแดดอากาศออกซิเจน ต้องได้อาหารมาจาก
ทุกทิศทุกทาง ด้วยความรู้ความเข้าใจ เพราะทุกอย่างจะได้เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม
อย่าเอาเฉพาะรากนี้ไม่ได้มันจะเป็นนิติบุคคลตัวตน

เราต้องรู้เข้าใจ ธรรมะนี้มันเป็นอริยมรรคไม่เน้นเฉพาะสัมมาสมาธิ เน้นทุกแง่
ทุกมุม ด้วยความรู้ความเข้าใจ

ให้รู้การประพฤติการปฏิบัติ การประพฤติการปฏิบัติมันถึงจะเป็นธรรม
เป็นธรรมชาติมันจะไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน มันจะเป็นธรรมชาติ เป็นศีลธรรมชาติ
เป็นสมาธิธรรมชาติ เป็นปัญญาธรรมชาติ มันจะเป็นบริสุทธิ์คุณ เราทั้งหลายจะเข้าถึง
พระนิพพานบ้านแท้จริงที่ปัจจุบันนี้แหละ ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายต้องยกเลิกตัวตนนะ ผู้ที่มีปัญญาทั้งหลาย ปัญญาที่เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง
มันไม่ได้ ต้องเอาธรรมนำชีวิต อย่าไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ต้องปรับเข้าหา
ธรรมะ เข้าหาเวลา มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

เราเอาตัวเอาตนเป็นที่ตั้งมันจะเป็นบารมีความไม่ดีความไม่ถูกต้อง มันจะเป็นบารมีแห่งความหลงนะ

เราคิดดูดี ๆ สิ เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็มีบารมีเหมือนกันนะ เป็นบารมีแห่งความหลง บารมีแห่งตัวตน เหมือนข้าราชการทั้งหลายมาเป็นข้าราชการใหม่ ๆ มันขยันดีนะ นาน ๆ ไปเอาตัวตนเป็นที่ตั้งความซี้เกียจมันทวีคูณเพิ่มไปทุกวัน มันเป็นบารมีแห่งตัวตนเป็นบารมีแห่งความหลงนะ

พวกที่มาบวชเหมือนกันนะ บวชถูกต้องตามพระธรรมพระวินัย ให้เป็นพระธรรมพระวินัย แต่ไม่รู้ไม่เข้าใจ ไปพอกพองใจ ไม่เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ มันก็เป็นพระได้แต่พระแต่งตั้งอย่างนี้แหละ

บวชنانไปบารมีแห่งความหลงมันพอกพูนนะ กลายเป็นนิติบุคคลตัวตน กลายเป็นคนซี้เกียจซี้คร้านไปโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว

เอาอะไรมาวัดเป็นบรรทัดฐานล่ะ ก็เอาที่ไหนวัดนะ

ก็วัดที่ห้องน้ำมันก็สกปรก ศาลามันก็สกปรก โบสถ์วิหารลานเจดีย์ก็สกปรก เอาสิ่งที่มองเห็นภายนอกมาวัด ถ้าเรายกเลิกตัวตนกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพนั่นจะสะอาด มันจะสว่างจะสงบนะ มันจะไม่สกปรก เราเอาสิ่งที่มองเห็นทางตาทางหูทางจมูกทางกายนี้แหละมาวัด ว่าเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็สกปรกอย่างนี้แหละ

ทั้งที่เนื้อที่ของวัดมันก็ไม่มากดูแล้วก็ไม่มาก วัดป่าวัดกรรมฐานมีมากกว่าส่วนใหญ่ พวกวัดป่าอยู่ห่างไกลจากหมู่บ้าน มีเนื้อที่กว้างขวาง นี่วัดบ้านวัดอยู่ในเมืองเนื้อที่ไม่กี่ไร่แต่วัดนั้นก็สกปรก ให้เข้าใจ ตัวตนมันก็สกปรกอย่างนี้แหละ

ท่านหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ท่านถึงตรัสกับพระภิกษุสามเณรทั้งหลายว่า เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งไม่ได้นะ ตัวตนนี้แหละมันสกปรก ตัวตนนี้มันรกรุงรัง ตัวตนนี้มันเหม็นนะ มันเหม็นมากเหม็นหลายแดนโลกธาตุ สามแดนโลกธาตุ เพราะตัวตนคือความสกปรก คือความไม่ถูกต้องคือความเหม็น เอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะไม่ได้หรอก

พวกเราต้องเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจเราก็จะไม่ได้เป็นพระกัน มันจะเป็นนิติบุคคลตัวตน เพราะทุกคนก็เป็นพระได้ผู้ ที่มาบวชก็เป็นพระได้ ผู้ที่เป็นข้าราชการนักการเมือง ก็เป็นพระได้ ผู้ที่เป็นพ่อค้าประชาชนก็เป็นพระได้ เพราะพระอยู่ที่เรารู้เข้าใจ เราพากันมานั้นการประพฤติการปฏิบัติเป็นวัตรเป็นข้อวัตรปฏิบัติ เป็นหน้าที่ของเรา ทุก ๆ คน ต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

ให้เราทุกคนรู้จักข้อวัตรข้อปฏิบัติ เราอย่าไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยนะ

เราจะเอาความถูกต้องเหนือความถูกต้อง เราต้องไม่เอาความถูกต้องเหนือความถูกต้อง

ให้เข้าใจในข้อวัตรข้อปฏิบัติ จะทำให้เราไม่เสียเวลาในการประพฤติการปฏิบัติ

ถ้าอย่างนั้นไม่ได้ ทำให้เราเสียเวลา ไม่รู้จักการประพฤติการปฏิบัติ

เป็นมนุษย์ก็ไม่ได้เป็นมนุษย์เพราะเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง เราก็เป็นได้แต่เพียงคน เป็นได้แต่เพียงความหลง ย่ำต๊อกอยู่ในอวิชชาความหลง เค้าถึงเรียกเราทั้งหลายว่าคน หรือความหลง วกวนอยู่ที่เก่า ไปไหนไม่ได้ อยู่ในวงกลมอยู่ในที่เก่า เป็นอบายมุข อบายภูมิ

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านมาตรัสรู้ด้วยความรู้ความเข้าใจ
ท่านเน้นที่ตัวของพระพุทธเจ้าเอง เข้าสู่ภาคประพจน์ภาคปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นประธานาธิบดี
เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการนักการเมือง เป็นนักบวชเป็นพ่อค้าประชาชน
เป็นตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งนะ

ให้เราเข้าใจตำแหน่งของเราว่าเราต้องมีความสุขในการประพจน์การปฏิบัติ
เข้าสู่ภาคประพจน์การปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้มีข้อวัตร ข้อปฏิบัติ เพราะวัดคือที่อยู่
ที่อาศัยของผู้ที่มาเป็นนักบวช เป็นศูนย์รวมแห่งความดีที่ประกอบด้วยปัญญา
ไม่ใช่ศูนย์รวมแห่งความหลงนะวัดนะ

วัดของศาสนาพุทธ โบสถ์ของศาสนาคริสต์ มัสยิดของศาสนาอิสลาม

เราต้องรู้เข้าใจนี้มันเป็นศูนย์กลางแห่งความดีที่ประกอบด้วยปัญญา
ศูนย์รวมแห่งปัญญาที่ประกอบด้วยความดี

พวกเรานี้มาประพจน์มาปฏิบัติเป็นทีมเวิร์คทำอะไรพร้อมเพียงกัน เข้าสู่มาตรฐาน
เข้าสู่ มอก. ทำอะไรพร้อมกัน พร้อมกันทำพร้อมกันเลิกอย่างนี้ เพราะการประพจน์
การปฏิบัติ ไม่ใช่ต่างคนต่างทำ ต้องไปทางเดียวกัน

เมื่อเรายกเลิกตัวตน เราทำอย่างเดียวมันก็จะมีพลังอย่างนี้ มีเพาเวอร์สูง
ด้วยความรู้ความเข้าใจ

วัด โบสถ์ มัสยิดจึงเป็นศูนย์รวมแห่งความดี เป็นศูนย์รวมแห่งปัญญา
ศูนย์รวมยกเลิกแห่งความหลงนะ เข้าสู่มาตรฐานเข้าสู่ภาคประพจน์ภาคปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องเข้าสู่มาตรฐานเข้าสู่มอก. ในการประพฤติการปฏิบัติ มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

เราอย่าไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย เราอยู่ที่บ้านเราก็เอานิติบุคคลตัวตน นำชีวิต เพราะว่าพ่อแม่เราทุกคนส่วนใหญ่ก็เป็นสามัญชนไม่ใช่พระพุทธเจ้า ไม่ใช่พระอรหันต์ อยู่ที่บ้านมันยังเป็นทีมใจอ่อน เป็นทีมไปกับสิ่งแวดล้อม

เรามาอยู่ที่วัด หรือว่ามาอยู่ที่โบสถ์ อยู่ที่มัสยิด เราต้องมีจิตใต้สำนึกว่า ที่นี่คือสถานที่ประพฤติปฏิบัติ

เราต้องปรับใจเข้าหาธรรมะเข้าหาเวลา อย่าไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในกาประพฤติการปฏิบัติ

ให้ถือว่าสถานที่นี้เป็นสถานปฏิบัติสถานบำบัต

เราต้องรู้เข้าใจ มาประพฤติปฏิบัติกันเป็นทีมเวิร์คเลยยกเลิกตัวตน อย่าไปสำคัญ มันหมายความว่าเป็นตัวเป็นตน เราเข้าสู่ภาคประพฤติกภาคปฏิบัติ

การประพฤติการปฏิบัติเพื่อให้มันติดต่อต่อเนื่อง เป็นกระแสน้ำ กระแสไฟ กระแสลม มันจะเป็นกระบวนการ มันจะหยุดสัจจะชาตญาณ ด้วยการประพฤติการปฏิบัติ เข้าสู่ภาคประพฤติกภาคปฏิบัติ

ทำเหมือนกันไก่อฟักไข่ ไก่อฟักไข่ก็ต้องใช้เวลา ๓ อาทิตย์ จะฟักด้วยแม่ของไก่ หรือฟักด้วยไฟฟ้า มันจะเป็นไปตามหลักการ ไปตามอุดมการณ์อย่างนี้

ต้องเข้าสู่ภาคประพฤติกภาคปฏิบัติ

ผู้มาประพฤติปฏิบัติเข้าถึงตั้งเวลาตั้งตีกากัน ทำอะไรเป็นทีมเวิร์ค
เข้าสู่การประพฤติการปฏิบัติ ไม่ให้ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย

เราต้องอยู่ด้วยพระธรรมพระวินัยด้วยข้อวัตรกิจวัตร มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา
ในการประพฤติการปฏิบัติ

หม่อมวลมนุษย์ ถ้ายกเลิกตัวตนมันก็ไม่มีทุกข์อะไร

เราคิดดูดี ๆ นะ เรามีตัวมีตนถึงจะมีความรู้มาก ถ้าเราไม่เห็นถูกต้อง
เอาตัวตนนำชีวิตเราก็เป็นโรคจิตโรคประสาทมาก

เราคิดดูดี ๆ นะ พวกที่เรียนมากเรียนสูง เป็นผู้มีอำนาจทางราชการนักการเมือง
พวกนี้ยังใช้สารเคมี ใช้นานอนหลับมากกว่าผู้ที่ไม่มีการเรียนการศึกษา

เราคิดดูดี ๆ นะ พวกสัตว์บ้านสัตว์ป่านานาพันธุ์ ถ้ามันมีอาหารอิ่ม
อาหารเพียงพอมันพากันนอนหลับสบายนะ

พวกที่เรียนมากพวกมีความรู้มากพวกที่รวยมาก ก็เป็นโรคจิต โรคประสาท
โรคซึมเศร้ามากกว่านะ

เรารู้เข้าใจจะได้เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต เราทั้งหลายจะได้ไม่ตามใจ
ตามอารมณ์ ตามความรู้สึก จะได้เอาธรรมนำชีวิต เราทั้งหลายจะได้ไม่เสียเวลา

พวกนักเรียนนักศึกษาทั้งหลายหน้าแล้งปิดเทอม ดีแล้วถูกต้องแล้ว พากันมา
อยู่วัด มาเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ

ใจไม่สงบก็ให้วาจามันสงบนะ ใจไม่สงบก็ให้กายมันสงบ รู้เข้าใจอย่างนี้
ต้องเอาสิ่งที่มองเห็นด้วยตานีก่อนนะ

เราต้องรู้เข้าใจ ต้องอยู่กับธรรมะให้ได้ อย่าอยู่กับตัวตน เราต้องเข้าสู่
ภาคประพตติภาคปฏิบัติ ไม่มีใครเหนือกรรมเหนือกฎแห่งกรรม ต้องเข้าสู่
ภาคประพตติภาคปฏิบัติ

เราต้องรู้คุณค่าในการมาประพตติมาปฏิบัติ

เค้าจะทำอะไรเป็นทีมเวิร์ค มันถึงมีพลังนะ

นักเรียนอนุบาลเค้าก็ต้องไปอยู่ในทีมเวิร์คของนักเรียนอนุบาล

นักเรียนประถมก็ไปอยู่ในทีมเวิร์คของประถม

มัธยมอุดมศึกษาก็เข้าสู่ทีมเวิร์คเข้าสู่ภาคประพตติภาคปฏิบัติ มีความสุขในการ
ประพตติการปฏิบัติ เพื่อให้สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ เราจะได้เข้าสู่หลักการ
อุดมการณ์อุดมธรรม

เราต้องบวชทั้งกายทั้งวาจาทั้งใจ รู้การประพตติการปฏิบัติ เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง
มันก็ไม่ได้ประพตติไม่ได้ปฏิบัติ เราก็กไม่ได้เข้าสู่ภาคประพตติภาคปฏิบัติ จะทำให้เรา
เสียโอกาสเสียเวลาเสียทรัพยากร เพราะการเป็นอยู่ใช้สอยของเราต้องใช้สอย
ทรัพยากร

แม้แต่ร่างกายที่เป็นมนุษย์ก็เป็นทรัพยากรอย่างหนึ่ง

อายุขัยของมนุษย์ร่างกายของมนุษย์นั้นพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีก็อยู่ได้ร่วม
ร้อยปีหรือมากกว่าร้อยปี เอาตัวตนเป็นที่ตั้งไม่ได้ มันเสียดุลเสียทรัพยากร ให้เข้าใจ

เห็นคุณเห็นประโยชน์ในการทำข้อวัตรกิจวัตร

ให้ทุกคนพากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา

บางคนมองดูหน้าดูตามันก็สงบดีแต่ว่ามันไม่มีความสุข มันต้องทั้งมีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติอย่างนี้ เพราะความสุขความปิตินั้นแหละ มันจะหยุดโรคซึมเศร้า

ตัวตนนั้นเค้าเรียกว่าโรคซึมเศร้า ใครมีตัวมีตนคือบุคคลที่มีเป็นโรคซึมเศร้านะ

โรคทางกายนาน ๆ ถึงเป็น โรคทางจิตใจเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นความทุกข์ เป็นโรคซึมเศร้านะ ตัวตนให้เข้าใจมันถึงโรคซึมเศร้า

มีความสุขในการเรียนการทำงานในการพูดจาจากิริยามารยาท ยกเลิกตัวตน เราจะได้เป็นทั้งคนดีเป็นคนฉลาดเป็นคนฉลาดเป็นคนดี

ชีวิตของเราต้องมีศักยภาพ เราจะได้พึ่งพาอาศัยแห่งความรู้ความเข้าใจ ในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายอย่าบริโภคความเป็นนิติบุคคลตัวตน อย่าบริโภคความหลง เราบริโภคความสงบบริโภคศีลปัญญา ชีวิตของเราถึงจะมีพระนิพพานบ้านแท้จริง ถ้าอย่างนั้นมันจะเอานิติบุคคลตัวตนเป็นบ้านที่แท้จริงอย่างนั้นไม่ดีไม่ถูกต้อง

พวกเราทั้งหลายต้องยกเลิกความเป็นนิติบุคคลตัวตน ไม่ต้องอาศัยใคร ไม่ต้องอาศัยคนอื่น มาอยู่กันเป็นทีมเวิร์คในครอบครัว

บ้านนั้นคือครอบครัวที่เป็นทีมเวิร์คทีมแห่งความดีทีมแห่งปัญญา ครอบครัว ต้องเป็นธรรมะ เป็นธรรมานุญรัฐธรรมนุญ

เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเค้าเรียกว่าไม่มีบ้าน ไม่มีพระนิพพาน ไม่มีครอบครัว ไม่มีปัญญาบริสุทธิ์คุณ เป็นครอบครัวแตกแยก เป็นนิติบุคคลตัวตนเป็นทุจริต เค้าเรียกว่าเป็นชีวิตที่ล้มละลายพังทะลาย เหมือนตึก สตง. ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจ

ถ้าไม่รู้เข้าใจมันจะเป็นอบายมุขอบายภูมิ ตกต่ำด้วยอวิชาความหลง หัวใจของเราจะเป็นอบายมุขอบายภูมิ หัวใจของเรามันจะตั้งอยู่ในความไม่ถูกต้อง หัวใจของเราจะเป็นบ่อนคาสีโน บ่อนคาสีโนก็คือตัวตอนนี้แหละ

เราทั้งหลายต้องมายกเลิกอบายมุขอบายภูมิยกเลิกนิติบุคคลตัวตน ยกเลิกบ่อนคาสีโน หัวใจของเราต้องไม่มีบ่อนคาสีโน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบำเพ็ญพุทธบารมีมาหลายอสงไขย เพื่อมายกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

พระเยซูพระอัลเลาะห์ก็เหมือนกัน ศาสนาทั้งหลายมายกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้องยกเลิกบ่อนคาสีโน

เห็นมั๊ยรัฐบาลไหนมาเป็นรัฐบาลก็จะมาตั้งแต่บ่อนคาสีโน

เราดูประเทศสิงคโปร์เค้าตั้งบ่อนคาสีโน เห็นประเทศเค้าร่ำรวย มาแก้ประเทศจีนเห็นเค้าตั้งบ่อนคาสีโนประเทศเค้าร่ำรวย ให้เราเข้าใจ

ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศเล็ก ๆ ไม่มีที่ทำมาหากินไม่มีที่ทำเกษตรกรรม อุตสาหกรรม มาแก้ อยู่กลางเกาะกลางทะเล เค้าคิดว่าหมู่วมวลมนุษย์มีความโง่ เป็นส่วนมาก มีความโลภมีความหลงเยอะ อยากมีอยากเป็นอยากเด่นอยากดัง มีตัวมีตน พวกนี้มีมากกว่าคนที่มีความปัญญา เค้าจึงตั้งบ่อนคาสีโน

ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเราเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ถึงรวยเป็นมหาเศรษฐีมันก็เป็นทุกข์ เพราะไม่รู้จักพอ ความหลงเป็นทุกข์นะ เอาตัวเป็นตนที่ตั้งมั่นเป็นทุกข์นะ เพราะมีความหลงในการเรียนการทำงาน มีความทุกข์ในการเรียนการทำงาน คำเรียกว่าโรคซึมเศร้านะ ไม่รู้ว่าการเรียนหนังสือการทำงานมันต้องเป็นความสุข มันเลยขี้เกียจขี้คร้าน มันเลยยากจนนะ

ทุกอย่างมันแก้ปัญหาก็ได้ ฝนไม่ตกก็ทำให้ตกได้ ที่แห้งแล้งก็ทำให้เขียวชอุ่มได้ น้ำท่วมก็แก้ปัญหาก็ได้ ด้วยความรู้ความเข้าใจ เอาตัวตนมันไม่รู้ไม่ลืม เอาตัวตนเหมือนทะเลไม่อ้อมด้วยน้ำเหมือนไฟไม่อ้อมด้วยเชื้อ เรารู้เข้าใจ

เราทั้งหลายต้องยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เราทั้งหลายต้องยกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ต้องเข้าสู่ภาคประพาศการปฏิบัติ ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยความสงบ ด้วยปัญญา

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ท่านทั้งหลายที่มีลมปราณเป็นคนดีคนมีปัญญา เป็นผู้ที่มีปัญญาเป็นคนดี เอาธรรมานุญนำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพาศการปฏิบัติ ปฏิบัติติดต่อกันเนื่องให้มีความสุข

พากันเข้าถึงพระนิพพานบ้านที่แท้จริงตั้งแต่ยังไม่ตายนี้แหละ เพราะตายไปแล้ว มันยังไม่แน่นอนนะ ปัจจุบันเราไม่ได้พระนิพพานอนาคตจะได้พระนิพพานได้อย่างไร คิดดูแล้วมันก็เป็นไปไม่ได้ล่ะ เพราะทุกอย่างนั้นมันมาสัมผัสกับเราตาหูจมูกลิ้นกายใจ เท่านั้นเอง ทุกอย่างมันเป็นปัจจุบัน

ถ้าเราไม่รู้เข้าใจมันจะเป็นพระนิพพานได้อย่างไร มันเป็นแต่ความหลง

เราต้องรู้จักว่าการประพฤติการปฏิบัติมันต้องอยู่ที่ปัจจุบันเราจะได้ไม่เสียโอกาส
ไม่เสียเวลา เรียกว่าการประพฤติการปฏิบัติมันจะไม่เลือกกาลไม่เลือกเวลา
เราจะได้ไม่ให้กาลเวลากลิ่นกินเรา เราต้องเอาพุทธะนำชีวิต
